

RKU möter PFLP i Damaskus:

"Kampen för Palestina är starkare än på länge"

RKU-brigadens resa började och slutade i Damaskus. Näst sista dagen i landet erbjuds vi ett officiellt möte med Mahar Al-TaHER från Folkfronten för Palestinas befrielse, PFLP:s External Command. "Medräknat det internationella stödet är kampen för Palestina starkare än på väldigt länge", säger han.

Mahar Al-TaHER, PFLP, välkomnar oss på sitt kontor i det palestinska flyktinglägret Yarmouk och börjar med att tacka KPML(r) och RKU för vårt internationella arbete och helhjärtade stöd till det palestinska folket och PFLP genom åren. Han har själv för länge sedan besökt Sverige och talat på Röd Front 1 maj.

– Jag är glad att kunna hälsa er välkomna. Vår kamp här för Palestina hänger ihop med er. Det är en gemensam kamp och vi behöver varandras solidaritet. Tack för att ni är här, säger han och inleder med en tillbakablick.

– För 54 år sedan levde vi i Palestina men sionismen och imperialismens intressen i Mellanöstern skapade staten Israel. För att lyckas med detta fördrev man hälften av alla palestinier. Sedan dess lever fem miljoner palestinier i flyktingläger i Syrien, Libanon och Jordanien. 1967 ockuperade Israel de övriga delarna av Palestina och fördrev återigen palestinier, vissa för andra gången. Trots att USA idag kallar oss terrorister och hela den palestinska befrielsekampen för terrorism tror vi att en fred är möjlig.

– Därför är vi tvungna att kämpa, kämpa och åter kämpa mot Israel. Men också försvara oss. Allt detta eftersom Israel inte vill ha fred. Som ett resultat av detta har vi idag en ny Intifada. Vi i PFLP kommer att fortsätta detta uppror tills vi har alla våra rättigheter. Problemet med Israel är att landet har varit och är en bas för imperialismen och USA:s strävanden. Israeler och palestinier har blivit brickor i detta imperialistiska spel. Ett spel där USA nu med allt prat om globalisering vill kontrollera hela världen.

– Nästa byte ser ut att vara Irak på grund av de stora mängder olja landet har. Men de kommer inte att nöja sig med detta. Det finns intressen i Europa och även i Sverige som man också vill åt. USA är inte bara intresserade av Mellanöstern.

■ I Sverige har det varit en del diskussion om de terroristerna som både EU och USA har skaffat sig efter den 11 september. USA pressade nyligen EU att sätta upp PFLP på sin lista över terroristorganisationer. Har ni har

märkt någon skillnad efter terroriststämplingen?

– Vi har goda kontakter med många ambassader och vi har självklart diskuterat frågan med dem. De europeiska ambassaderna i Mellanöstern har uttryckt att de känner sig pressade av USA. Det är ett orättvist beslut, det vet vi alla. Men hittills har inget hänt. Vi kan dock tänka oss att det blir större problem i framtiden. USA kan komma sätta ännu större press på EU. Då kan vi kanske få en situation där man försöker verkställa besluten. Men mot detta hoppas vi att de europeiska staterna kommer att agera. Vi får här också lita på de progressiva krafterna i Europa, de kan komma att spela en roll i detta.

■ Hur har mordet på er före generalsekreterare Abu Ali Mustafa och fängslandet av hans efterträdare påverkat PFLP som organisation? Har Israel lyckats försvaga PFLP?

– Mordet på vår generalsekreterare var mycket smärtsamt för oss och ett slag i ansiktet på palestinier och progressiva människor över hela världen. Man slog ett hål i kadern, det måste vi erkänna. Israel trodde att detta skulle göra slut på PFLP.

– Men som ni vet är vi en vänsterorganisation och vi har demokratiska processer som styr vårt agerande. Organisationen består inte av en person, och om någon försvinner så finns det demokratiska rutiner för vem som ska ersätta honom. PFLP och alla kamrater fortsatte självklart att jobba på efter mordet och kort därefter valde Centralkommittén Ahmad Saadat till ny generalsekreterare. Det fanns en stor enighet inom Centralkommittén att man skulle välja någon inifrån själva Palestina. Saadat utlämnades senare tillsammans med andra kamrater av Arafat och är nu fängslad i Jeriko, så också vice generalsekreteraren. Det sitter idag cirka 500 PFLP:are i fängelse, både i israeliska och palestinska.

– Trots detta är vi mycket starkare än förut. Mycket starkare. Men Israel kommer att fortsätta att attackera PFLP eftersom vi är den stora organisation inom PLO som motsätter oss Oslo och ett begränsat självstyre.

■ Under vår resa genom Syrien och Libanon har vi träffat många kamrater som har talat om att kampen måste hitta nya former. Att man måste tillbaka till tiden före Oslo. Att Oslo var ett fruktansvärt svek av Arafat vet vi, men moraliskt verkar det fortsätta att påverka alla väldigt djupt. Kan du berätta lite om detta?

– Oslo var en stor synd. Kanske den största av dem alla. Ingen annan enskild händelse har haft så negativ inverkan på den palestinska kampen och vår sak. Arafat gav Israel något som jag aldrig tror att de i sina vildaste drömmar

I det palestinska flyktinglägret Yarmouk i Damaskus välkomnade Mahar Al-TaHER, från PFLP, RKU-brigaden. Han berättade att PFLP:s kamp ger utslag, den skadar Israel. Ekonomiskt lider Israel idag mer än på länge.

kunde drömma om att han skulle ge dem, nämligen ett erkännande. Och ett avtal som inte nämner flyktingarna. Det är den ena sidan.

– För det andra har Oslo inte ineburit några eftergifter från Israels sida. Man drog sig aldrig tillbaka. Så Oslo har i efterhand inte gett oss någonting och kommer inte att i framtiden ge oss någonting. Jo, kanske den nya Intifadan. Den är ett resultat av sveket i Oslo. Oslo måste idag ses som en israelisk seger.

■ För oss kommunister i Sverige så finns det många frågor om vad som sker i kampen för Palestina. Kan du berätta om hur ni ser på framtiden. Vilka är de positiva och negativa sidorna.

– Det enda vi kan vara säkra på är att Israel inte kommer att ge oss någonting. Så det enda valet vi har om vi inte finner oss i vår situation är att ta kamp och kämpa. Så detta är vad vi kommer att tvingas att fortsätta göra. Kämpa mot Israel och mot Sharon. Som ni själva kan se så satsar Sharon på att driva ut oss alla ur Västbanken och Gaza, krossa vårt uppror, vår organisation och hela det palestinska samhället. Israel förstör nu systematiskt all infrastruktur. Man vill genom att döda 2000 och skada 10000, som i den senaste Intifadan, skrämna iväg oss.

– Några lämnade Palestina 1948 då man använde liknande metoder, det vet han. Men nu kommer vi inte att låta oss köras bort. Nu stannar vi, ingen kommer att ge sig av igen. Vår beslutsamhet, som kommer ur vetskapen att vi har rätt till vårt land, gör Sharon galen och allt mer desperat. Vi kommer att en dag befria hela Palestina.

– Men inget har någonsin varit lätt. Israel har många mäktiga

vänner. Finansierade och understödda av USA som de är kommer befrielsen att bli kostsam. Men alla ska ha klart för sig att vi är beredda att betala det priset. Vår kamp ger utslag, den skadar Israel. Ekonomiskt lider Israel idag mer än på länge. Av minskade handelsintäkter och av den avstannade turismen. 500 israeler har också dödats i Intifadan. Israel lider men de vill inte erkänna det. Många vill lämna landet och återvända till Europa och USA.

– Israel försvagas sakta, vi kan se det, samtidigt som vår styrka växer. Medräknat det internationella stödet är kampen för Palestina starkare än på väldigt länge.

■ Den palestinska befrielsekampen förs på många plan. Hur ser ni på olika kampformer?

– Alla kampformer är viktiga. Den militära, den politiska och den ideologiska. För att inte glömma den kulturella biten. Vi har alltid insisterat att föra kampen på alla dessa områden. Den militanta kampen ska ses som en aggressiv form av politik. Med Israels ökade militära aktiviteter så tvingas vi skydda oss själva och våra organisationer. Vi tvingas slå tillbaka med samma medel. Om Israel vill förhandla så accepterar vi detta. Men då måste de också komma med ett alternativ, en lösning. Annars är vi i en situation där vi bara måste försvara oss. Vi är säkra på att förhandlingar är viktiga men Israel vill inte förhandla. De vill att vi ska ge upp.

– Abu Ali Mustafas kontor låg till exempel helt öppet. Han gick obeväpnad runt på gatorna och sen bestämmer sig Sharon för att skjuta in två raketer i hans hus. Har vi då något annat val än att skydda oss? Nu i veckan så sände Israel ännu en raket in i ett bostadsområ-

de. Visst kan och vill vi förhandla men vi måste också tillkämpa oss ett förhandlingsutrymme.

Från RKU:s sida informerar vi avslutningsvis om vårt solidaritetsarbete i Sverige, om Cd:n "Framåt för Palestinas befrielse" och det växande stödet bland svenskar för Palestinas sak. Vi passar också på att uttrycka vår djupaste tacksamhet gentemot PFLP i Syrien för att de gett oss en möjlighet att få se flyktinglägren och få en inblick i organisationens sociala arbete. Vi lovar att vi ska hålla möten, skriva artiklar och berätta om alla vi har träffat och allt vi har sett när vi kommer hem till Sverige.

Innan vi går avslutar Mahar Al-TaHER med att säga:

– Vi har samma mål för mänskligheten. Kommunismen och kampen enar oss. Vi är kanske idag efter östsocialismens fall mer säkra på oss själva och vår ideologi än tidigare. Utvecklingen har visat att det är klasskampen som driver utvecklingen framåt. Vi kan se och ta till oss det på ett helt annat sätt idag. Vi måste ständigt analysera vår tid för att inte hamna fel och kunna se med nya ögon på framtiden. Men de marxist-leninistiska organisationerna måste också träffas mera och diskutera idéer och planer.

MARTIN SCHIBBYE

■ Förra veckan publicerades den första artikeln från RKU:s brigadresa till de palestinska flyktinglägren i Syrien och Libanon. Om två veckor, i Proletären nr 38, bjuds läsarna med till Shatila i Libanon, där palestinierna minns massakern för 20 år sedan.